

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Avstrija) 1. aprila 2009 — Mag. lic. Robert Koller proti Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

(Zadeva C-118/09)

(2009/C 141/48)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mag. lic. Robert Koller

Tožena stranka: Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se Direktiva 89/48/EGS ⁽¹⁾ uporabi za avstrijskega državljanca, če je ta:

a) v Avstriji uspešno končal dodiplomski študij pravnih znanosti in mu je bil z odločbo o podelitvi diplome podeljen akademski naziv „Magister der Rechtswissenschaften“ (magister pravnih znanosti),

b) mu je bila nato z listino o priznanju ministrstva za izobraževanje in znanost Kraljevine Španije po opravljenih dodatnih izpitih na španski univerzi, na katere se je pripravljaj manj kot tri leta, podeljena pravica, da uporablja španski naziv „licenciado en derecho“, ki je enakovreden avstrijskemu nazivu „Magister der Rechtswissenschaften“ in

c) je z vpisom pri odvetniški zbornici v Madridu pridobil pravico do poklicnega naziva „abogado“ in je dejansko v Španiji opravljal odvetniški poklic, in sicer tri tedne pred vložitvijo predloga oziroma glede na trenutek sprejetja odločbe na prvi stopnji največ pet mesecev?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je taka razlaga člena 24 EuRAG, da pridobitev avstrijske visokošolske diplome s področja pravnih znanosti in pravica do uporabe španskega naziva „licenciado en derecho“, pridobljenega po opravljenih dodatnih izpitih na španski univerzi, ki so trajali manj kot tri leta, ne zadostujeta za pripustitev k preizkusu poklicne usposobljenosti v Avstriji v skladu s členom 24(1) EuRAG brez dokazila o opravljeni praksi, ki jo zahteva nacionalno pravo (člen 2(2) RAO), niti če je kandidat v Španiji brez primerljive zahteve po praksi vpisan kot „abogado“ in je tam pred vložitvijo predloga poklic opravljal tri tedne oziroma glede na trenutek sprejetja odločbe na prvi stopnji največ pet mesecev, skladna z Direktivo 89/48/EGS?

3. Postopek se prekine do prejema odločbe Sodišča Evropskih skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 19, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 1. aprila 2009 — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable proti Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Zadeva C-119/09)

(2009/C 141/49)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

Tožena stranka: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je bila z Direktivo 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ⁽¹⁾ za regulirane poklice, na katere se nanaša, prepovedana vsakršna splošna prepoved ne glede na zadevno obliko poslovne prakse ali pa je bila z njo državam članicam prepuščena možnost, da ohranijo splošne prepovedi za nekatere poslovne prakse, kot je akvizicija?

⁽¹⁾ UL L 376, str. 36.

Tožba, vložena 1. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-120/09)

(2009/C 141/50)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. van Beek in J.-B. Laignelot, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, ko ni zagotovila prenosa člena 2, (f),(j) in (k) ter točke 4(C) Priloge III k Direktivi Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁽¹⁾ v valonsko pravo, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska Komisija v utemeljitev svoje tožbe navaja dva očitka.

Po eni strani očita toženi stranki, da ni prenesla v pravo Valonske regije pojmov „podzemno skladišče“, „odlagališčni plin“ in „izlužek“ iz določb člena 2(f),(j) in (k) Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih. Komisija poudarja pomen teh pojmov, ki so — ker gre za ključne pojme za uporabo te direktive — uporabljeni tudi v drugih določbah, ki so sprejete na podlagi in ob uporabi le-te.

Po drugi strani tožeča stranka navaja, da valonsko pravo ne vsebuje nobene določbe, ki bi določila sprožitvene ravni, od katerih se lahko šteje, da ima odlagališče pomemben škodljiv vpliv na kakovost podtalnic. Vendar pa naj bi bila točka 4(C) Priloge III k direktivi, ki določa pripravo takšnih določb, ključnega pomena za zagotovitev dejanskega nadzora kakovosti podtalnic in posledično jamstva varstva okolja, ki je bistveni cilj direktive.

⁽¹⁾ UL L 182, str. 1.

Tožba, vložena 1. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-121/09)

(2009/C 141/51)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Wils in C. Cattabriga, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 7 Direktive 90/314/EGS⁽¹⁾;

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Italijanska republika z določitvijo trimesečnega roka od datuma, določenega za konec potovanja, za vložitev predloga za intervencijo pri jamstvenem skladi, za potrošnika turističnega paketa, ni izpolnila obveznosti iz člena 7 Direktive 90/314.

2. Člen 7 Direktive 90/314 določa, da mora pogodbeni organizator potovanja in/ali turistični agent zagotoviti zadosten dokaz o jamstvu za povrnitev preplačanih zneskov in za vrnitev potrošnika na mesto odhoda v primeru insolventnosti. V skladu z razlago podano v sodni praksi Skupnosti ta določba državam članicam nalaga obveznost glede doseganja rezultata, ki vključuje podelitev kupcu turističnih paketov pravice do dejanskega varstva pred tveganjem insolventnosti organizatorjev in zlasti povrnitev plačanih zneskov ter vrnitev kupca na mesto odhoda.

3. Na podlagi naslednjega člena 8 lahko države članice sprejmejo strožje predpise, vendar le kadar ti nudijo večjo zaščito potrošniku.

4. V obravnavanem primeru je namen zadevne italijanske zakonodaje, glede na podatke, ki so jih med postopkom zaradi neizpolnitve obveznosti predložili nacionalni organi, zagotoviti možnost izterjave zneskov, ki so bili plačani potrošnikom, v korist državnega proračuna, in torej zavarovati finančne interese države, ne pa zagotoviti večje varstvo kupcev turističnih paketov.

5. Čeprav Komisija razume interes Italije, da zagotovi racionalno in uravnoteženo upravljanje jamstvenega sklada, tako da olajša njegov regresni zahtevek v razmerju do organizatorja turističnih potovanj, pa meni, da tak ukrep, s katerim je določen prekluzivni rok za vložitev predloga za intervencijo sklada, uvaja pogoj, ki lahko potrošniku odvzame pravice zagotovljene z Direktivo 90/314.

6. Res je, kar trdijo italijanski organi, da lahko potrošnik vložiti zahtevo za intervencijo sklada takoj, ko izve za okoliščine, ki lahko preprečijo izvršitev pogodbe. Za uporabo te možnosti pa je nujno, da pozna zadevne okoliščine. Če sedaj izključimo primere v katerih je stečaj organizatorja potovanja očitno, saj je bil razglašen z ugotovitveno sodbo, v večini primerov potrošnik ne pozna natančnega premoženjskega položaja navedenega organizatorja. Zato je običajno, da se za vračilo plačanih zneskov najprej obrne nanj, tako da pošlje dopis, morda opomin, in nazadnje plačilni nalog. Tako lahko pride do tega, da je trimesečni rok, ki je določen v členu 5 ministrskega dekreta št. 349/1999 v trenutku vložitve predloga za intervencijo jamstvenega sklada že pred časom potekel, s čimer se potrošniku odvzame pravica do vračila plačanih zneskov.